

stat eoz intentione. Sed oñdit intentionis euentu ibi. (Et gloria tc.) Dicit g. Quoꝝ deus tc. Quasi dicat. Ideo hoc disseminat. s. legalia eē obseruāda pꝫ lucru & gloriā ppriā vt satisfaciat ventri. Ro. vlti. Dño nō seruūt sed suo ventri. Et per dulces sermones & b̄ndictiones seducit corda innocentium. Ecclisi. 6. Dis labor hois in ore eius. s̄z aia illi? nō iplebit. Et dicit deus: qz ppriū dei ē vt sit p̄ncipiū pmū & finis vltim⁹. Unde g p fine hz aligd illud est deus suis. Itē querūt gliaz suā. h̄ illud Joā. 8. Ego gliaz meā nō quer. ēg querat & iudicet tc. Sz euētus eoz erit in ſuſione Oſee. 4. Gloriam eoz in ignominia mutabo. Et h̄ eoz q terrena ſapiūt. i. qb̄ terrena placēt & ea querūt. Et hi ſundentur qz ſtatus eoz trāfit. Ro. 8. Si scđz carnē viſeritis moriemini tc. Hlo. Quoꝝ deus tc. Dei ppriū ē iuſtificare qz in cibis iuſtificatione ponebāt: dicebāt deū vētrē. Itē est in ſuſione. qz in ſuſibilib⁹. s. in circuſiōne pudendorum occiſione brutorum.

Cōſequēter oñdit quales ſunt imitādi ibi. (Noſtra autē cōuerſatio tc.) Et p̄mo deſribit in eis celeſte cōuerſatiōe. Scđo expeſtationē ibi. (Uñ ſaluatorē tc.) Tertio vilita te ibi. (Qui refor‐mabit corp⁹ humilis tc.) Dicit g. Illi terrena ſapiūt: s̄z nō ē ſic de nobis qz n̄ra cōuerſatio pſiciſ p̄ contemplationē. z. cor. 4. Nō p̄tēplātib⁹ nobis q̄ vident: ſed q̄ nō vident tc. Itē p affectionē: qz ſola celeſtia diligim⁹. Itē p opationē in qua ē celeſtis repreſentatio. i. cor. 15. Sicut por‐tauuiuſ ymaginē terreni: portem⁹ & ymaginē celeſtis. Sz quare ē ibi cōuerſatio: qz inde expeſtam⁹ optimū auxiliuſ ps. Leuani oculos meos i mōtes tc. Mat. 6. Ubi ē theſau‐rus tuuſ ibi ē & cor tuuſ tc. Uñ dicit. Unde expeſtam⁹ ſal‐natorē noſtrū. Eſa. 30. Beati oēs g expeſtat eum. Luc. 12. Siles hoib⁹ expeſtarib⁹ dñz ſuū q̄i reuertat a nuptiis tc. Tria autē facit iſte aduentus. Primo cōem reſurrectione. Ideo dicit. Reformabit corpus humilitatis. i. abieciōis. qz eſt mortalitatē ſubiectū. Job. 25. Homo putredo & fili⁹ hois vermis. i. Cor. 15. Seminat in corrūptiōe ſurget in i. corrūptiōe. Seminat in ignobilitate ſurget in glia. Seminat in iſfirmitate ſurget in virtutē. Hoc corp⁹ ſic abieciū refor‐mabit. i. ad ppriā formā reducet. Ro. 8. Qui fuſcit auſt ie ſum xp̄m a mortuis viuificabit & mortalia corpora n̄ra tc. Itē ſanctor̄ imitaſiōe. Jō dicit. Lōfiguratiū corpori clari‐tatis ſue. Corp⁹ ſigdē xp̄i eſt glorificatiū p̄ gliaz diuinitatis ſue. & h̄ meruit p ſuā paſſionē. q̄cūq̄ ḡ p̄cipiatytiū diuini‐tatis p̄ gratiā: & paſſionē xp̄i imitaſiōe. Apoc. 3. Qui vi‐cerit dabo ei ſedere mecu in throno meo ſicut ego vici & ſe‐di cū patre meo in throno eius tc. i. Jō. 3. Siles ei erimus Mat. 12. Tunc iuſti fulgebūt ſicut ſol in regno patris eoru. Et h̄ facit ſim opatione diuinitatis ſue. i. p v̄tute in ipſo p̄ quā poſſit ſibi ſubycere oia. Qēs. n. xp̄o ſubycet. qdā q̄tū ad ſalutē qdā q̄tū ad penā. In p̄mis exercebit miſaz. In ſe‐cūdū iuſticiaz. ps. Dia ſubieciſti ſub pedib⁹ ei⁹ tc. i. Cor. 15. P̄ ſubieciſti oia filio. Jō. 5. Quecūq̄ pater ſacit & fili⁹ ſili‐ter ſacit.

CAP.

III.

Taq̄ fratres mei chariſſimi & deſiderantissimi: gaudium meum & corona mea. ſic ſtate i domino cha‐riſſimi. Euchodiaz rogo: & ſynthi‐cem deprecor idipſuz ſapere in do‐mino. Etiaſ rogo & te germane cō‐par. adiuua illas que mecu laborauerunt in euā‐gelio cum clemente & ceteris adiutoribus meis; quorum nomina ſunt in libro vite. Haudete in domino ſemper: iteruſ dico gaudete. Ado‐

destia veftra nota ſit omnibus hominib⁹. Bo‐minus enī prope eſt. Nihil ſolliciti ſitis ſed in omni oratione & obſecratione cum gratiarum actione petitiones veftre innoſtant apud deū. Et par dei que exuperat omneſ ſenſum cuſto‐diat corda veftra & intelligentias veftras in chri‐ſto ielu. Decetero fratres quecūq̄ ſunt vera. quecūq̄ pudica. quecūq̄ iuſta. quecūq̄ ſan‐cta. quecūq̄ amabilita. quecūq̄ bone fame. ſi q̄ virtus ſi qua laus. diſciplie hec cogitare que & diſdicistiſ & accepistiſ & audiſtiſ et vidistiſ in me. Hec agite et deus pacis erit vobisſum.

Cupra ppoſuit eis exēpla ſequēda: hic p ammonitionē morale oſtēdit qualiter ſe debeat habere. Et p̄mo oſtēdit qualiter ſe habeat in futuru. Scđo ſuſtēdat eos de preterito ibi. (Hauſiſ ſum autē tc.) Lirca pmū duo facit. p̄mo mo‐net ad perſiſtēdu in iam habito. Scđo ad pſicieđu in me‐liuſ ibi. (Haudete in dñio ſemp tc.) Itē p̄ma diuidiſ i duas partes. Quia p̄mo iſcitur ad pſeuerađu in generali. Se cundo ponit ſpāles modos ad ſingulares pſonas ibi. (Eu‐chodiā rogo tc.) Lirca pmū. p̄mo ſuſtēdat ad eos ſuū affectū. Scđo p̄oit monitionē ibi. (Sic ſtate tc.) Affectuſ autē ſuū ſuſtēdat qntupliciter. p̄mo ſim amore oſtēdes eos ſibi dilectos. Unde dicit. Fratres. s. p fidez. Mat. 23. Qēs vos fratres eſtis. Itē p charitatē. Uñ dicit. (Chariſſimi.) p̄ Lor. io. Chariſſimi mihi tc. Itē ſim deſideriu. Unde dicit. (Deſideratissimi.) Supra p̄mo. Testis ē mihi de quo cupi‐am tc. Et dico deſideratissimi. qz deſidero vos: vel qz me deſideratis. Itē p gaudiū. Uñ dicit. (Hauđiu meū.) Et h̄. s. q̄ eſtis boni. Prouer. io. Hiliuſ ſapiēs letificat p̄rem tc. Itē p rōnem gaudiū. Unde dicit. (Corona mea.) p̄ theſ. z. Que ē. n. ſpes n̄ra. aut gaudiū. aut corona glorie: Nō ne vos eſtis tc.

Cdeide cū dicit. (Sic ſtate tc.) ponit monitionez de pſeueraueria dices. (Sic ſtate tc.) i. ſicut ego pſeueraute. v̄l ſic ſic ſtati. Mat. io. Qui pſeuerauerityſq̄ ſi ſine hic ſaluſ erit.

Cdeide cū dicit. (Euchodiā rogo tc.) ſingulares monitiones ponit. Et p̄mo de ſcordia. Scđo de ſollicitudine adiu‐tory ibi. (Etiaſ rogo & te tc.) Ne due mulieres sancte mini‐ſtrabāt ſetis in ciuitate philippēſi. & forte erat aliq̄ diſco‐dia iſter eas. iō eas ad ſcordiaz reuocat. z. Lorint. vltimo. Idem ſapite.

Cdeide cū dicit. (Etiaſ rogo te tc.) quēdā rogaſt adiuua‐ret qdā pſonas. Et dicit ſpar. qz ſocius erat p̄dicatiōis ei⁹. Prouer. 18. Frater q̄ iuuaſ a fratre q̄ ſi ciuitas fortis. Adiu‐ua illas tc. Et ad h̄ rogo oēs quoꝝ noia tc. Qdā ponit ne ſi alios nō noiaſ turbarent. Quasi dicat. Nō eſt magnū ſi nō ſcribo oīum noia. qz ſunt ſcripta in meliori loco. Mat. 5. Haudete & exultate tc. Liber vite ſim glo. ē pdestinatio ſanctor̄. & hoc ē verū ſim rē. ſz diſſert rōne. Sciedū ē autē q̄ oīum erat ſuſtudo q̄ q̄ ordinabāt ad aliq̄ officiū v̄l dignitatē ſcribebanſ in matricula: ſicut milites & ſenato‐res q̄ palatio ſcripti erāt. Qēs autē ſancti pdestinati eligi‐tur a deo ad magnū. ſ. ad vitā eternā. Et hec ordinatio eſt pdestinatio. Lōscriptio hui⁹ ordinatiōis dñ liber vite. & hec ſcriptio ē in memoria diuina qz inq̄tū ordinat pdestinat. Inq̄tū vo imobiliter ſcīt dñ eē pſcriptio. Firma ḡ noticia de pdestinatis dñ liber vite. Sz nūgd aliq̄ inde veleſtū. Sciedū ē q̄ aliq̄ ſunt ſcripti ſimpliſter. aliq̄ ſim qd. ſunt enī aliq̄ pdestinati a deo vt habituri ſimpli vitā eternā. & iſti ſunt ſcripti iſdelebiliter. Aliq̄ vt habeat vitā eternā nō i ſe: ſz in ſua cā inq̄tū ordinant ad iuſticiā pſitem. & tales

Ad philippenses

dicunt de celi de libro vite qui excedunt a presenti iusticia.
C Deinde cu dicit. Haudete in domino tecum. Hoc tamen eos ad plenariam in melius. et primo ordinat eorum animum ad perficiendum in melius. Secundo actum eorum ibi. (Decetere tecum.) Animus autem ordinat tripliciter. et per quod est ad spirituale gaudium. et per quod est ad spirituale gaudium. et per quod est ad pacem ibi. (Et pax tecum.) Circa primum per describit quod est de deo et de spiritu gaudium. Secundo ostendit gaudium carnem ibi. (Dominus pro te est tecum.) Necessarium est enim cum libet voluntati perficere quod habeat spirituale gaudium. Propter hoc. et animus gaudens etate floridam facit tecum. Tertiis actiones autem quatuor veri gaudium tagit apostolus. et primo per quod est rectum. quod est quod est de proprio bono bonis. quod non est quod est creatum sed deus. psalmus. Nisi adhuc deo bonum est tecum. Tunc autem rectum est quod est in domino. Ideo dicit. In domino. Neemias. 8. Haudiu domini fortitudo vestra tecum. Ita enim dominus dicit. (Semper.) per thesaurum. Vlt. Semper gaudet quod sit quod non est terrumpit peccato. Tunc namque est dominus. Aliquis vero interrupit per tristitia temporalis quod significat ipse gaudium. Tunc enim quod perfecte gaudet non interrupit eius gaudium. quod per curat de re parum durante. Et ideo dicit. Semper. Item multiplicatum debet esse. Si non gaudes de deo iminet tibi gaudere de eius incarnatione. Lucius. Euangelico vobis gaudium magnum. quod natum est tecum. Ita ut gaudeas de actione. Propter hanc. et gaudium est iusto facere iudicium tecum. Imminet enim tibi gaudium de contemplatione. Sapientia. 8. Non habet amaritudinem querit illius. Ita si gaudes de bono proprio iminet tibi gaudere sicut de bono aliorum. Ita si de presenti iminet et de futuro. Et ideo dicit. Item tecum tecum. Ita est de moderatitate. ne. s. effluat per voluptates sicut factum gaudium mundi. Et ideo dicit. (Modestia vestra tecum.) Quasi dicat. Ita sit moderatatio gaudium vestrum quod non vertatur in dissolutionem. Judith. vlt. Populus erat iocundus sum facie sanctorum tecum. Propter hanc. et gaudium est vivit in moderationibus. Et dicit. Nota sit oibus hominibus. Quasi dicat. Vita vestra sic moderata sit in exterioribus ut nullus offendat aspectum. Impediret non queritatem vestram.

C Deinde cu dicit. (Dominus noster pro te est) tangit carnem gaudium. Non enim gaudet de propria gaudia amici. Dominus quidem pro te est patitur maiestatis. Actus. 17. Non loget ab unoquoque. Ita est pro te per ihabitatem gratiam. Iacobus. 4. Appropinquate deo et appropinquabit vobis. Ita per exauditionis clementiam. psalmus. Propter est dominus vocatibus eum. Ita ad remunerandum. Esaiah. 14. Propter est ut veniat tempore eius. et dies eius non elongabuntur tecum. **C** Deinde cu dicit. (Nihil solliciti tecum.) Postredit quod mens nostra deesse est geta. et primo ostendit superflua sollicitudinem. Secundo ostendit quod loco eius in mente succedit ibi. (Sicut in oratione tecum.) Et factum querenter subdit. Nihil solliciti tecum. ad haec quod dixerat. Dominus pro te est. Quasi dicat. Ipse omnia tribuet. unde non necesse est quod sit sollicitus. Mattheus. 6. Ne sollicitus sis a mea vestra deo quod maledicentis neque corpori vestro quod iduamini tecum. Sicut haec quod dicitur Romana. 12. Qui precessit in sollicitudine. Rudeo. Dicendum est quod sollicitudo quaeque importat diligenti querendi quod deest. et haec est commendabile. et opponit negligenter. quaeque anxietatem animi cuius defectu spei et timore de obtinendo id circa quod sollicitatur. et haec prohibet dominum. Mattheus. 6. et hic apostolus quod non debet desperare qui dominus det necessaria. Sed loco sollicitudinis debemus habere recursus ad deum. per petri vestrum. Nam sollicitudinem pycetes in eum quoniam ipsi est cura de vobis. Et haec sit oratio. Et ideo dicit. Sed in oratione tecum. Et querenter postquam dixit. Dominus pro te est. subdit de petitione. Non enim dominus venientem porrigitur petitiones. Et ponit quatuor quae necessaria sunt in quilibet oratione. Oratio enim impetrat a se ipsum intellectum in deum. Et ideo dicit. In oratione. Eccliesia. 35. Oratio humiliantis se nubes penetrabit tecum. Ita debet esse cu fiducia ipetradi et hoc ex dei misericordia. Daniel. 9. Neque enim in iustificatiis nostris posternum preces ante faciem tuam. sed in miserationibus tuis multis tecum. Et ideo dicit. Obsecratione quae est sacra testimonia per dei gratiam. et eius sancti

tatem. et ideo se humiliatis est. Propter hoc. et hoc fit cu dicimus. Per passionem et crucem tuam tecum. Quia vero ignoratus de beneficis acceptis idignus erit alia accipiat. ideo subdit. Tunc gratia actione. i. thesauri. vlt. In omnibus gratia agitur. Et tunc pponit petitionem. Et ideo dicit. Petitiones vestre. Mattheus. 7. Petrite et accipietis. Et hec quatuor si bene consideramus habemus oculos orationes ecclesie. Prior. n. invocat deum. post commemorationem diuinum beneficium. Tertio petit beneficium. Quartum ponit obsecrationem. Per dominum nostrum tecum. Sicut notandum quod dicit petitiones vestre innotescant apud deum. Numquid dominus neficit hoc. Ideo hoc tripliciter exponit in globo. Prior innotescant. i. aperte probent ante deum et appareat quasi digna et sancta. psalmus. Dirigatur domine oratio mea sicut ihesus in aspectu tuo tecum. Vnde innotescant nobis ipsi. quod semper sint apud deum. Quasi dicat. Non oretis propter favores populi. Mattheus. 6. Tunc autem cu oraveris intra in cubiculum tuum. et clauso hostilio ora patrem tuum in abscondito tecum. Vnde innotescat his quod sunt apud deum. i. angelis per quos ministerium deferunt deo. non quod ignorantur. sicut que itercent per nos. Apocalypsis. 8. Ascendit fumus censorum de orationibus sanctorum de manu angelorum coram deo tecum. **C** Deinde cu dicit. Et pax tecum. Ordinat aium quantum ad pacem per illam dispositum. Et haec per modum orationis optat. Pax haec augerat tranquillitas ordinis. perturbatio enim ordinis est destructione pacis. Hec ordinis tranquillitas tripliciter consideratur. prius per eum in principio ordinis. s. i. deo. Romana. 12. Que a deo sunt ordinata sunt tecum. Ab isto profundo in quo est pax deriuat prius et perfectio in beatos in quibus nulla est perturbatione. nec culpe nec pene et sequenter deriuat ad sanctos viros. Et quanto est magis sanctus. tanto minus patitur perturbationem mentis. psalmus. Pax multa diligenter legem tuam. et non est illis scandalum. sed perfecta est in beatis. Esaiah. vlt. Ecce ego declinabo super eum quod sim flumen pacis tecum. Quia vero cor nostrum ab oculis perturbatione non potest esse alienum nisi per deum. oculi per ipsum fiat. Vnde dicit ei. Et haec sim quod consideratur in ipso principio. exuperat omnem sensum creatum. quia ut dicitur pax in thymo. vlt. Lucez habitat inaccessibilem. Job. 36. Ecce deus magnus vincens scientiam nostram tecum. Et haec quod est in patria superat omnes sensum angelorum. sed haec quod est in sanctis exuperat oculis sensum humanum non habentium gratiam. Apocalypsis. 2. Vinceti dabo manus absconditum et dabo illi calculum tecum. Hoc ergo pax custodiat corda vestra. id est affectus vestros ut in nullo declinetis a bono. Propter. 4. Omni custodia serua cor tuum. quod ex ipso vita procedit. Item intelligentias vestras. s. ut in nullo deuiciatis a vero. Et hoc in christo iesu. Per cuius scilicet charitatem conservatur affectus a malo. et per cuius fidem intellectus perseverat in vero. **C** Deinde cu dicit. (Decetere tecum.) Ordinat actum. et primo inducit eos ad bene agendum. ubi ponit actionis obiectum. s. bonum. quod agitur. Secundo motuum actus. Tertio actum. Quarto fructum actus. Hoc quatuor sunt hic. Obiectum autem boni actus vel est obiectum cognitionis vel affectionis. Quantum ad intellectum est verum. quantum ad affectum est bonum. Et ideo dicit. Decetere. id est ex quo sic estis firmati cogitate que sunt vera per fidem. Zacharias. 8. Pacem et veritatem diligite tecum. Quantum autem ad affectum sciendum est quod quedam sunt de necessitate virtutis. quedam superaddita. De necessitate sunt tria. Primo ut integer sit in se. et quantum ad hoc dicit. Quemque est pudica. id est casta. Iacobus. 3. Que de sursum est sapientia primum quidem pudica est tecum. Item quod sit directus ad proximum. Unde dicit. Quemque iusta tecum. Mattheus. 5. Beati qui esuriant et sitiunt iustitiam tecum. Item ordinatus ad deum. Unde dicit. Sancta. Luce. i. Serviamus illi in sanctitate et iustitia coram ipso omnibus diebus nostris tecum. Obiecta autem necessitatis sunt duo. s. quod sit inductum ad amicitiam. Secundo quod conservatum bone fame. Quantum ad

primū dicit (Quocumq; amabilia). i. q; inducūt ad mutuā amicitiaz. Eccⁱ. 7. Nō te pīgeat visitare infirmū. Ex his enī i dīlectiōe firmaberis. Prouer. 18. Vir amicabilis ad societā magis amicus erit q; frater. Quātū ad 2^m dīct. (Quocumq; bone fame.) Multa n. possent fieri cū bona sc̄iētā q; tñ pp famā sunt dimittēda. Eccⁱ. 4. Curā habē de bono noī. Doc. n. magl pīmanebit q; mille thesaūri magni et p̄ciosi. Motiuū ad op̄andū ē duplex. Primo inclinatio iterioz habitus. Sc̄do exterior disciplina seu iſtructio. Quātū ad primū dicit. (Si qua virtus). i. habītus virtutis ē i vobis. s. iducat vos ad hoc. Eccⁱ. 4. 4. Dīuites i virtute pulchritudinis studiū habētes pacificantes i domib; suis. Quantū ad 2^m dīct. (Si qua laus) i. laudabilis disciplina. s. ē in vobis facite bona. ps. Bonitatē et disciplinā et sciētiā doce me r̄c. Et exponit qualif ista disciplina dīces. (Hec cogitate). s. q; didicistis me docēte. Mat. ii. Dīscite a me: q; mittis suz et humilis cor de r̄c. Et p̄ thes. z. Lū accepistis a nobis v̄bum audit⁹ dei: accepistis illud nō vt v̄bu hoīum: s. sicut ē vere v̄bu dei r̄c. Et vidistis p̄ exēpla. Sic. n. p̄z motiuū act⁹ et obiectū: q; disciplina habet p̄ doctrinā. Un̄ oꝝ q; p̄mo capiat. Un̄ dicit. (Hec cogitate). Itē q; ei assentiat. Un̄ dicit. (Et didicistis et accepistis). Itē habet p̄anditū et viſum. Un̄ dicit. (Que audistis et vidistis). Bon⁹ act⁹ est duplex. s. vnuis iterioz g ponit ibi. (Hec cogitate). p̄. Z. 4. Hec meditare. Exterior ibi. (Agite.) Esa. i. Quiescite age puerse: dīscite bñ facere r̄c. Fruct⁹ ē de⁹ ibi. (Et de⁹ patis r̄c). Quasi. d. Si bñ feceritis erit vobiscū. z. cor. vi. Pacem habete: et deus pacis et dilectionis erit vobiscuz.

Lectio.

II.

Gaudens sum in domino vehemēter quoniam tandem aliquando reflōruistis pro me sentire sicut et sentiebat. Occupati autem eratis. Nō quasi propter penuriaz dīco: Ego enim didici in quibus sum sufficiens esse. Scio et humiliari: scio et abundare. Abiq; et i omnibus iſtitutus sum: et satiari: et esurire: et abundare: et penuriam pati. Omnia possum in eo qui me conforat. Tleruntamen bene fecistis: cōmunicantes tribulationi mee. Scitis autē et vos philippenses q; in principio euangeliū quādo profectus sum a macedonia nulla mihi ecclēsia cōmunicauit in ratione dati et accepti: nīl vos soli: quia et thessalonicam semel et bis in v̄sum mihi misistis: non quia quero datuz: s. requiro fructum abundantem in ratione vestrā. Habeo autē oia et abundo. Replet⁹ suz acceptis ab epaphroditō que misistis in odoře suauitatis hostiā acceptam placentez deo. Deus autē meus impleat omne desideriū vestrū sī dīuitias suas in gloria i xp̄o iſtu. Deo autem et patri nostro gloria in secula seculoꝝ amen. Salutate omnem sanctum in xp̄o iſtu. Salutant vos omnes sancti: maxime autem qui de cesaris domo sunt. Gratia dñi nostri iſtu christi cum spiritu vestro amen. Superius oñdit aplūs qualit fideles se debeat babere.

in futurū: hic cōmēdat eos de p̄terito sibi ip̄enso bñficio. Et p̄mo ponit cōmēdationē. Sc̄do terminat ep̄stolā in oratione et salutatiōe ibi. (De⁹ autē r̄c.) Circa p̄mū duo facit. Primo cōmēdat eos de bñficio ip̄eso. Sc̄do bñficiū diffusius exponit ibi. (Nō quasi r̄c.) Itē p̄ma ps diuidit in tres partidas: q; p̄mo ponit gaudiū p̄ceptu⁹ ex eoz beneficio. Sc̄do cōmēdat eoz bñficiū ibi. (Qm̄ tandem r̄c.) Tertio excusat tardita tē ibi. (Occupati r̄c.) Dicit g. moneo vt gaudeatis: s. ego gauisus sum pp ea q; fecistis nō in rebus: s. in dñō. Abac. 5. Ego autē i dñō gau-debo r̄c. Gauisus suz inq; vehemēter: q; pp filios meos. Deinde ponit mā gaudiū ibi. (Qm̄ tandem r̄c.) Bona opa sunt opa misericordie et dicunt flores: q; sicut ex flore fruct⁹ puenit: ita ex eis fruitovite beate p̄cipit. Eccⁱ. 24. Flores mei fructus honoris et honestatis. Qm̄ g op⁹ bonū intermitit et postea resumit dī reslozere. Isti aut aliqñ p̄uidērūt aplo: et itē nūc p̄uidērūt: iō dicit eos re florisse. Et bñ exponit cū subdit. (Pro me sentire). i. mihi cōpati. supra. i. Sicut ē mihi iustū hoc sentire p̄ oībus vobis r̄c. i. Macha. io. Que nostra sunt sentias nobiscū: vt serues amicitias ad nos r̄c. Sicut et oīm. s. qn̄ mihi p̄uidistis. Et hoc tādē aliqñ q; licet tarde: tñ aliqñ fecistis. Ro. i. Si quō tādē aliqñ p̄spez iter habeā r̄c. Deinde cum dicit. (Occupati r̄c.) excusat tarditatem. Quasi dicat. Nō iūputo negligentie vel culpe: s. necessitatē: q; eratis occupati pp tribulationes quas passi estis. Eccⁱ. 4. 0. Occupatio magna creata ē oībus hoīb; r̄c. Deinde cū dicit. (Nō quasi pp r̄c.) Bñficiū exponit. et primo cām gaudiū. Sc̄do bñficiū quo floruerunt ibi. (Sc̄itis autē tvos r̄c.) Tertio ḡmemorat beneficiū p̄ns ibi. (Habeo autē oia r̄c.) Itē primo excludit cām gaudiū extimata. Sc̄do p̄priā mētis ḡstantiā ibi. (Ego. n. didici) Tertio approbat bñficiā ibi. (Verūtamen bene fecistis r̄c.) Dicit g. Nō gaudeo pp penuriā a vobis ppul-sam que grauis erat. Esa. 4. 8. Elegi te in camino paup̄ta-tis. Sed tñ nō deprimit animū: nisi eoz q; in diuitiis delectant: aut q; gloriant in substantia. Et iō aplūs non tri-stat de paupertate: cuius rō est ḡstantia mētis eius quaz p̄mo ponit. Sc̄do cām eius ibi. (Qia possum r̄c.) Itē p̄mo ponit ḡstantiā in spāli casu. Sc̄do generaliter in oīb; ibi. (Abiq; r̄c.) Dicit g. paupertatē nō timeo: q; didici r̄c. Nihil demōstrat ita mētē sapientis p̄fecti: sicut q; sciat vti quolibet statu. Sicut. n. est bonus dux qui i quolibet exercitu operat. sī exigentiā eius. et coriarius qui ex q; libet corio facit optimos sotulares: sic ille p̄fectus est qui scit vti quolibet statu: vt si sit in magno nō eleuet et si in minimo nō deyciat. Et iō dicit. Didici r̄c. Esa. 50. Dñs deus aperuit mihi aurē: ego autē nō ḡdico retrorsum non aby r̄c. Et hoc sufficit si p̄z habeo: si multū scio me con-tēperare. Et iō se exponit dīces. (Scio humiliari.) Hu-militas autē qīq; dicit virtutē quādā. Luc. i. 4. et. 18. Qui se humiliat exaltabitur r̄c. Qīq; deiectionem. ps. Hu-miliauerunt in compedibus pedes eius r̄c. Et sic loqui-tur hic dicens. (Scio humiliari). i. abiectionē sustinere moderate: sicut oportet. Et q; homines exaltant p̄ diui-tias et deprimentur per paupertatē: ideo exaltationem vocat abundantia. Et in vtrōq; est periculū: quia ex abu-dantia erigit animus contra deū: ex paupertate deyciat. Et iō dicitur p̄rouerb. 30. Paupertatē et diuitias ne de-deris mihi. Sed apostolus loquitur melius: q; virtute i vtrōq; scit vti. et hoc vbiq;. i. in omni loco: et negotiis: sta-tibus: et conditionib; institutus: sicut sc̄de corint. 6. In oībus exhibeamus nosmetipsoz sicut dei ministros r̄c. Deinde cum dicit. (Omnia possum r̄c.) ponit causas sue constantie dicens. (Omnia possuz r̄c.) Quasi dicat.

Ad Colossenses

Nō possem hos insultus sustinere: nisi manu dei me confortante. Ezech. 3. Manū dñi erat mecum. Isaie. 40. Qui sperat in dñō mutabūt fortitudinē assumēt pēnas sicut agle r̄c. S̄z nungd supfluit qđ misimus cuī scias egere: Nō qr̄z scia penuriā pati qđ evirt̄: tñ nō dñ mibi subiūtio substrabi. Ro. 12. Necesitatibus sanctoꝝ cōcantes. Heb. 10. Nā et vincis passi estis. Et sic p̄z causa gaudu. Sc̄do cōmemorat p̄teritū bñficiū ibi. (S̄c̄l) at r̄c.) Aqbusdā. n. nihil accipiebat. s. corithys et thessalonicensibus: et hoc qr̄z corinthi erāt anari et cū turbatione ministrassent: s̄z qr̄z thessalonicēses erāt ocio dediti: laborabat dans eis exēplū laborādi. Iſti vō erāt boni i absentia et pñtia. Unū dicit. sc̄de cor. ii. Alias ecclesias expoliaui accipies stipēdiū ad ministeriū vñrum. In rōne dati spūal et accepti tpalis. p̄me cor. 9. Si nos vobis spūalia semina uimus: nō magnū ē si nos carnalia vñra metamus. Qr̄ et i thessalonica r̄c. Et h̄ ē argumētū q̄ papa pōt ab una ecclesia accipe i subsidū aliaꝝ: nō at sine oī cā. Sc̄iedū ē aut q̄ cū gs dat aligd alicui: duo sunt p̄sideranda. s. substātia muneris et meritū dātis: q̄ gaudet de tpalib⁹ gaudet de substātia muneris nec q̄rit nisi dantē: et hic est mercenarius. Qui aut q̄rit meritū q̄rit fructū virtutis et iusticie. Et talis est pastor. Fructū inq̄z q̄ abundat i rōne vēstra. Rō dñ dupliciter: vel fm q̄ ē virtus anime: et sic oīs virtus ē ratiōis. Ro. 12. Rationabile obsequiū vñm. Quāq̄ est rōcinatio et cōputatio. Mat. 18. Qui voluit rationē ponere cū seruis suis r̄c. Jō dicit abundantē in ratione: qr̄ plus dabat q̄ tenerent: qr̄ gdā tñ in pñtia: sed isti ēt mittebant romā. Habeo aut q̄ misistis r̄c. Acce ptis. i. his q̄ misistis. (In odore r̄c.) Leuit. 3. 2. 4. Offerre holocaustū i odore suavitatis dñi. Est. n. odor deo sua uis deuotio offerentiū et inter oīs hostias multū valēt elemosine. Heb. 13. Bñficientie aut et cōionis nolite obliuisci: talibus enim hostys pmereſt deus. Deinde cū dicit. Deus aut r̄c. Finis ep̄lam in oratione: et p̄mo ponit orationē. Deus aut meus r̄c. Unus deus est oīum p creationē et potētiā. sed meus qr̄ singuliter ei seruio. Ro. i. Testis. n. ē mihi deus cui fuio r̄c. Impletat r̄c. qr̄ impletis meū. Et hoc pōt dñs: qr̄ abūdat fm diuitias. Ro. 10. Idē dñs oīum diuines in oīs q̄ inuocant illū r̄c. Et hoc vez in gloria. s. sua: qr̄ ibi implebit totū desideriū. ps. Satiabor cū apparuerit gloria tua. ps. Qui replet in bonis desideriū tuū. Et h̄ in xp̄o. i. p xp̄m. z. petri. i. Per quē maxima nobis et p̄ciosa donauit r̄c. Et de oībus his sit deo trinitati et p̄tī nō gloria r̄c. i. T. i. Soli deo honor et glia r̄c. Seculū ē spaciū seu duratio generationis aut memorie boīum. Posita p̄ orationē: et sc̄do gratiaꝝ actiōe. Tertio ponit salutationē. Dēm sc̄tū. i. fideles i xp̄o: qr̄ p xp̄z sanctificati. Heb. 12. Ut sanctificaret p̄ suū sanguinē p̄ plin extra portam passus ē. Et p̄z p̄ totū. Maxime r̄c. Et p̄ hoc intelligit q̄ multos de familia cesaris auertit: supra p̄mo. Ut Uincula mea manifesta in xp̄o fierēt i omni p̄torio et ceteris hoīb⁹ r̄c. Quāuis aut. Mat. ii. dicas. Qui mollibus vestiūt i do mibus regū sunt r̄c. tñ ad p̄mouēdū bonos et impediēdū malos videt lictū sanctis i curys regū cōmorari: sed nō pp̄ delitiāz et cōcupiscētiā voluptatū. Et dicit q̄ de cesaris domo sunt ut eos animet ad gaudiū et ad fidem. Deinde ponit suam salutationem de manu sua dicēs. (Bratia domini r̄c.)

Explicit deuotissima expositio doctori angelici sanctissimi Thome de aquino ordinis fratrum predicatorum super ep̄stola gloriosi apli sancti Pauli ad philippenses.

Incipit subtilis explanatio eiusdē glōsissimi doctoris sancti Thome de agno ordinis fratrum predicatorum super ep̄stola sanctissimi Pauli apli ad colossenses.

p̄ rologus.

Rotegebāt castra gladio suo r̄c. i. Mach. 3. Hec verba agnūtē materie hui⁹ eplē ad colossenses: qr̄ totus status hui⁹ vite ē i pugnatiōe militantiū quoꝝ habitacula castra dicuntur. Job. 7. Militia ē vita hoīis sup terrā: iō habitacula fideliū noīe castroꝝ figurant. Unū ecclesia similitudinē h̄z calstrorū. Heñ. 32. Lastra dei sunt hec r̄c. Hec castra tripli ipugnatūr. Aqbusdā q̄s obſidētibus q̄ manifeste se erigit contra ecclesiā. Apoc. 20. Ascēderūt sup latitudinem terre et circuerūt castra sanctoꝝ et ciuitatē dilectā r̄c. Ab alijs latēter decip̄s sicut ab hereticis. Ro. 13. Per dulces sermones et bñdictiōes seducūt corda hoīum r̄c. z. T. i. 3. Malū aut hoīes et seductores pficient in peius errātes et i errorē mittētes r̄c. Aqbusdā. s. domestiꝝ p̄ diuersas corruptelas peccatoꝝ q̄ sunt ex corruptōe carnis. Gal. 5. caro cōcupisit aduersus spūz et spūs aduersus carnē r̄c. Eph. 5. Nō ē nobis colluctatio aduersus carnē et sāguine: s̄z aduersus p̄ncipes r̄c. p̄relati ecclesie sūt duces. ps. p̄ncipes iuda duces eoꝝ r̄c. Ad quoꝝ officiū p̄tinet h̄oīa p̄dicta castra ecclesie munire. Lōtra peccata q̄deꝝ p̄ exhortatiōes. Isa. 58. Annūcia pplo meo scelera eoꝝ et domui iacob peccata eoꝝ. Lōtra hereticos p̄ sanā doctrinā. T. i. Amplectētē eū q̄ fm doctrinā ē fidelē fmonez r̄c. Lōtra p̄secutores exēplo. s. patiēter tolerādo sicut p̄ paulus p̄exit gladio spūali: qr̄ i suis ep̄stolē corripiebat peccata: p̄futabat hereses: animabat ad patientiā. De p̄mo Ephe. 5. Gōnicatio aut et oīs imūdicia aut auaritia: nec noīet in vob r̄c. De sc̄do T. i. 3. Hereticū hoīem post pri mā et sc̄daz correctionē deuīta r̄c. De tertio. z. corint. ii. per totū p̄z quō animabat ad patiētiā. Et sic tanguntur duo i verb p̄positis. s. ecclesie stat⁹ cū dñ. Lastra. et apli studiū ibi. Protexit. i castris at dñ eē sollicitudo ad maria vitāda. Deut. 23. Ut sint castra tua sācta et nihil i eis appareat feditatis. Itē ordo ad ducēt et ad se. Lanti. 7. Quid videbis i sumamite: nisi choros castrorū. Heñ. 32. Lastra dei sunt hec. Itē terror ad hostes. Lan. 6. Terribilis vt castroꝝ acies ordinata r̄c. S̄z apli circa p̄rectiōes erat sollicitus tanq̄ pastor cuius ē dirigere oues diligēter ne errēt. Jo. 10. An eas vadit r̄c. Et sic apli faciebat. Phil. 3. Imitatores mei estote sicut et ego xp̄i r̄c. Itē pa scere abūdāter ne deficiāt. p̄ petri. 5. Pascite q̄ i vob ē dñi gregē r̄c. Et sic apli faciebat. p̄ cor. 3. Tāq̄ puulī lac dedi vob: Itē defendere potēter ne p̄eant. Ecc. 7. Noli velle fieri iudex nisi valeas vñtate irruēpere iniquitas r̄c. i. Reg. 17. Pascēbat fūus tu⁹ p̄ris sui gregē: et vēniebat leo vel v̄rus r̄c. et iō dicit q̄ apli p̄tegebāt castra. i. ecclesiā dei gladio qđ ē v̄biꝝ dei vt dñ Ephe. 6. De bre. 4. viuus ē. n. sermo dei et efficax et penetrabilior oī gladio ancipiēt r̄c. Sic ḡ mā huius ep̄stole est hec: qr̄ in ep̄stola ad ephesios ostēdit modū ecclesiastice vñtatis. In ep̄stola ad philippenses ostēdit eius p̄fectuz et p̄federatiōe. In hac autem agit de eius p̄uersatiōe cōtra hereticos qui deprauauerunt eos seducendo r̄c.

CAPI.

I.

Aulus apostolus ies u christi per volūtatiē dei et timotheus frater bis qui sunt colossis sanctis et fū delibus fratribus in xp̄o ieu.